

Του Πέτρου Κωνσταντίνου

Και η δεύτερη ψηφοφορία στη Βουλή κατέγραψε τη συντριπτική πολιτική ήττα της συγκυβέρνησης. Προστέθηκαν μόνο μερικοί πρόθυμοι για δωρεάν εισιτήριο στο ημιβυθισμένο καράβι της συγκυβέρνησης, ανάμεσά τους και οι δύο δήθεν μετανοημένοι νεοναζί. Όμως η μανία με την οποία η άρχουσα τάξη, οι τραπεζίτες, η Ε.Ε. και το ΔΝΤ υπερασπίστηκαν αυτές τις μέρες αυτό το άταφο πτώμα που παριστάνει την κυβέρνηση, η κινδυνολογία, η τρομοκρατία, η δωροδοκία υπογραμμίζουν την ανάγκη να πάει σε βάθος η ανατροπή. Η ανατροπή πρέπει να ακουμπήσει επιτέλους τα «ιερά και τα όσια» του συστήματος, να γίνει αντικαπιταλιστική ανατροπή, ώστε να σπάσουν οι άθλιοι εκβιασμοί σε βάρος του κινήματος που τους οδήγησε σε πλήρη απομόνωση και ήττα.

Είναι ώρα να μπει χέρι στην τάξη των Αποστολόπουλων, των Λάτσηδων, των Βαρδινογιάννηδων ώστε να μην μπορούν να «συμβουλεύουν» και να εξαγοράζουν κυβερνήσεις. Να βάλουμε χέρι στο δικαστικό κατεστημένο που έτρεξε να καλύψει τις καταγγελίες για τη δωροδοκία Χαϊκάλη πιο γρήγορα και από τον άνεμο, ενώ η τύφλα του για τις εγκληματικές δραστηριότητες των νεοναζί της Χρυσής Αυγής κρατάει χρόνια. Είναι ώρα να βάλουμε τέρμα στα προκλητικά παιχνίδια των μεγαλοκαρχαριών των ΜΜΕ που ανεβάζουν και ρίχνουν κυβερνήσεις σύμφωνα με τις προτιμήσεις τους και πρωτοστάτησαν στο όργιο στήριξης του Σαμαρά αυτές τις μέρες.

Και βέβαια στις απειλές και τους εκβιασμούς της Ε.Ε. και των τραπεζιτών «αν σταματήσει η λιτότητα και διαταραχθεί η ομαλή αποπληρωμή του χρέους θα έρθει η καταστροφή», έχουμε τις δικές μας ταξικές απαντήσεις. Είναι η μονομερής διαγραφή του χρέους, η παύση πληρωμής των τόκων και τοκοχρεολυσίων που τα έχουμε χρυσοπληρώσει δύο και τρεις φορές ενώ δεν δημιουργήσαμε το χρέος. Είναι η ρήξη με το ευρώ και η αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την Ε.Ε.

Το σκίσιμο των μνημονίων και όχι η διαπραγμάτευση των όρων της φτώχειας των εκατομμυρίων εργαζομένων και ανέργων είναι ο δρόμος για να πάμε μπροστά. Οι τραπεζίτες πρέπει να δώσουν τα κλειδιά και να φύγουν, με εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση. Τα εκατομμύρια που άρπαξαν από τον ιδρώτα μας θα τα πάρουμε πίσω! Οι απολυμένοι πρέπει να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους με άνοιγμα των κλειστών εργοστασίων, της ΕΡΤ, με επιστροφή στη δουλειά των διαθέσιμων, των καθαριστριών. Οι εργαζόμενοι πρέπει να πάρουν τα δεδουλευμένα. Οι μισθοί και οι συντάξεις πρέπει να γίνουν αξιοπρεπείς με την επαναφορά των κομμένων δώρων και την αύξησή τους στα επίπεδα προ μνημονίων.

Θα επιβάλουμε το σταμάτημα κάθε μποϊκοτάζ από μέρους τους με τον εργατικό έλεγχο παντού, με την άρνηση του διευθυντικού δικαιώματος μέσα από τις γενικές συνελεύσεις των εργατών. Αυτή είναι η πραγματική αποφυγή της καταστροφής και όχι η κινδυνολογία των κορακιών της αγοράς. Επενδύσεις έπαψαν να κάνουν εξαιτίας της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, όπου οι καπιταλιστές αποταμιεύουν δισεκατομμύρια στην Ελβετία και δεν επενδύουν ούτε ένα ευρώ. Με τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα των δημόσιων αγαθών αρπάζουν ό,τι απόμεινε όρθιο.

Η Αριστερά για να σταθεί όρθια και για να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των εργαζομένων και της νεολαίας, που με τους αγώνες τους έστειλαν στα αζήτητα Σαμαρά και Βενιζέλο, θα χρειαστεί να στηριχτεί στη δύναμη του εργατικού κινήματος για να τσακίσει την αντίσταση του συστήματος που θα κλιμακωθεί σε μια περίοδο που η κοινοβουλευτική αριστερά με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ θα διεκδικεί την κυβερνητική διαχείριση.

Δεν βοηθάει η ανοικτή δεξιά προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ στις επιλογές των καπιταλιστών. Οι αγκαλιές με τις αγορές, με το Σίτυ του Λονδίνου και τη δήθεν «υγιή επιχειρηματικότητα», με τη διπλωματία των γερακιών του Ισραήλ, με τα τζάκια του κεφαλαίου και της Εκκλησίας, με το στρατηγείο τους που ακούει στο όνομα Ε.Ε., μας οδηγεί πίσω σε συμβιβασμούς και περιορισμό των διεκδικήσεων στα όρια αντοχής των «κοινωνικών εταίρων», όπως το διακήρυξε κάποτε το ΠΑΣΟΚ.

Σε αυτές τις συνθήκες ήττας της άρχουσας τάξης διαμορφώνεται μια ιστορική ευκαιρία να την μετατρέψουμε σε νίκες της τάξης μας που υπέφερε από τις επιθέσεις τα τελευταία χρόνια. Γι' αυτό και η Αριστερά χρειάζεται να αρθεί στο ύψος που απαιτούν οι καιροί, να πάμε δηλαδή μπροστά προς την αντικαπιταλιστική ανατροπή και όχι να την αφήσουμε στα μισά του δρόμου.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εκείνη η πολύτιμη δύναμη που ξεπρόβαλε μέσα από τη στήριξη των μαχών, των απεργιών, των καταλήψεων, του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος και μπορεί να δώσει την εγγύηση ότι η παρουσία της στη Βουλή αλλά κύρια στο «πεζοδρόμιο» θα εξασφαλίσει ότι θα υπάρξει η αναγκαία αριστερή εργατική αντιπολίτευση που θα σαρώσει τις απειλές και τους εκβιασμούς της άρχουσας τάξης.

* Δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

efsyn.gr